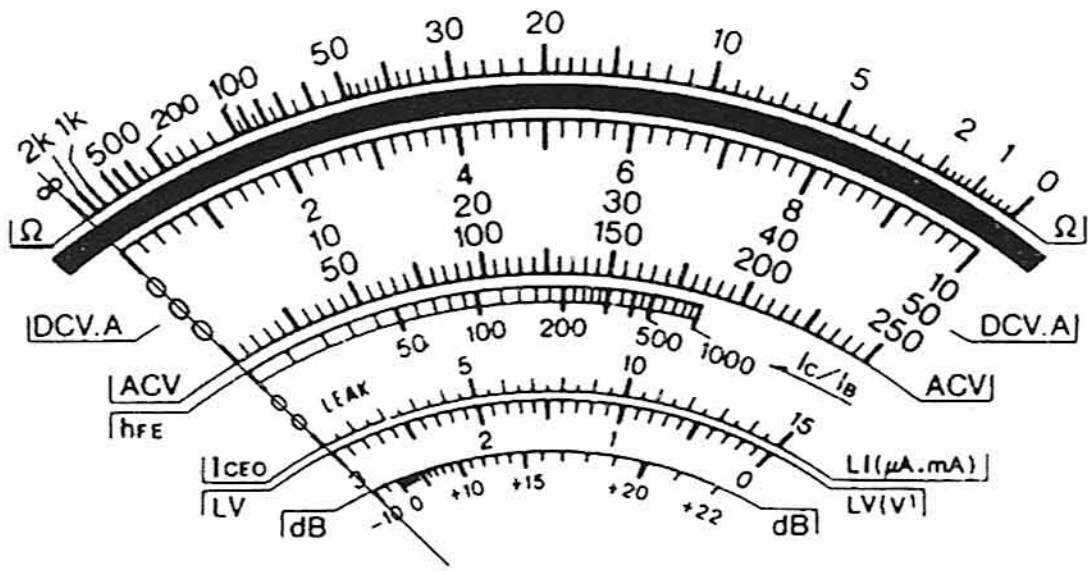
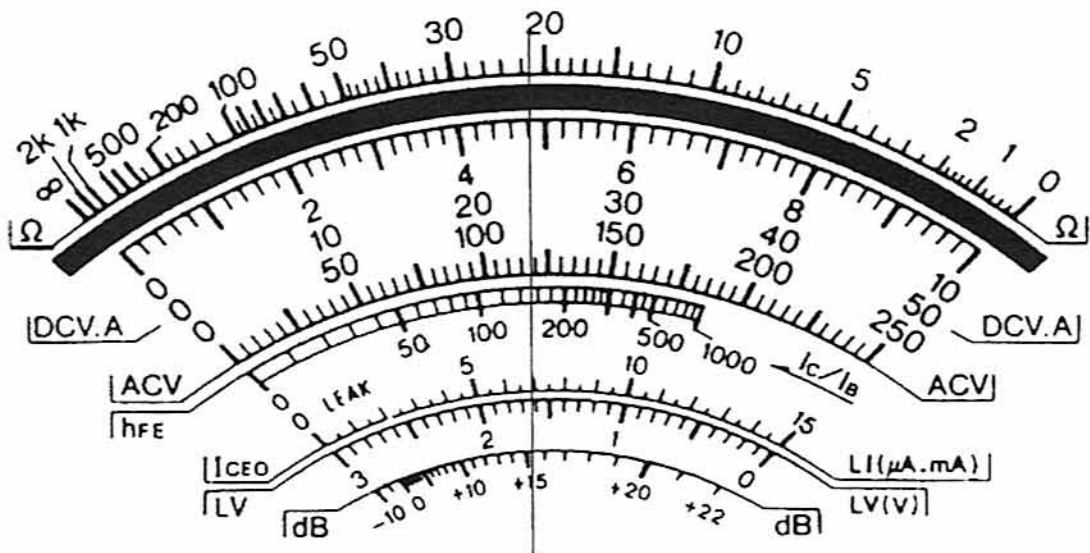

7.

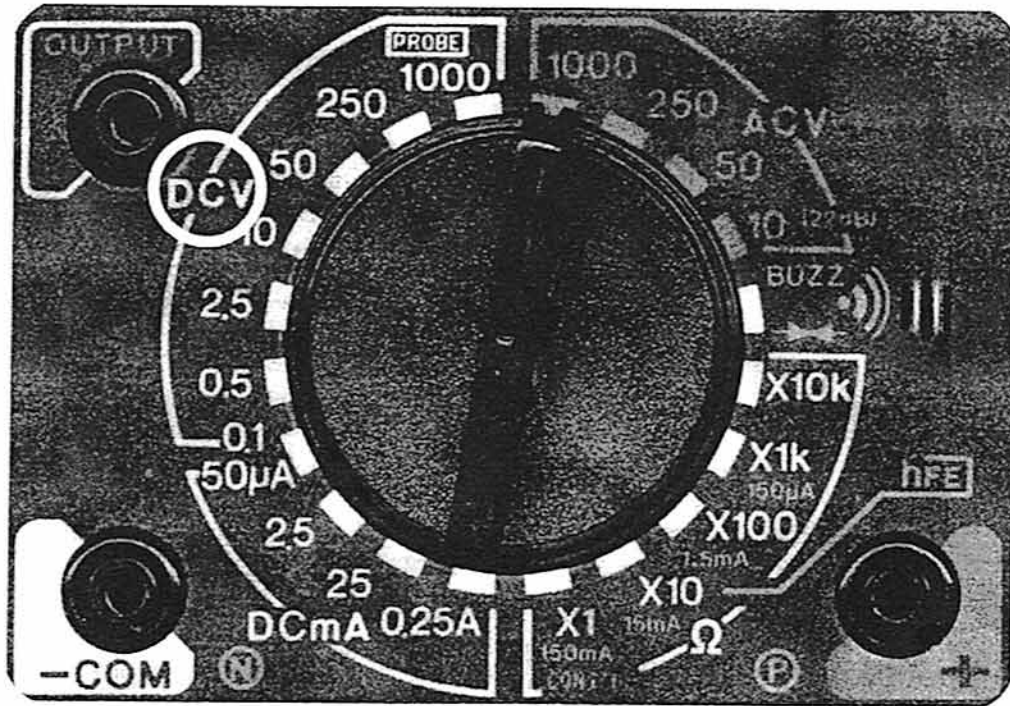
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
X 10 K	1000	10k

8.

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
X 10 K	21.8	218 k Ω

4. แรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสตรง

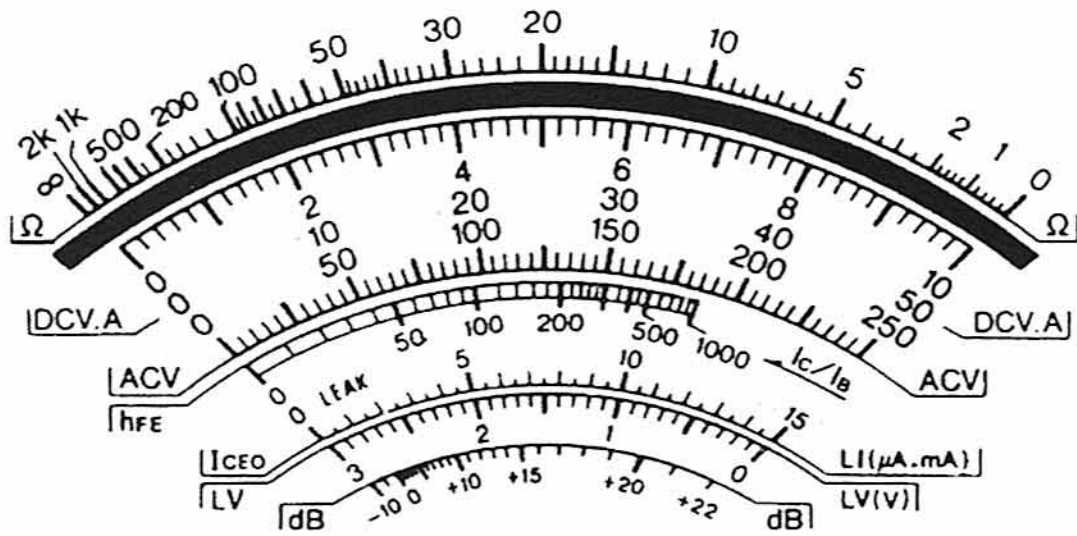
4.1 สวิตช์เลือกย่านวัด

ตัวเลขที่อยู่ในตำแหน่งต่างๆ หมายถึง ค่าแรงเคลื่อนสูงสุดที่มีเตอร์สามารถได้ เช่น ตำแหน่ง DCV 2.5 หมายความว่า ขณะนี้มีเตอร์สามารถวัดแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสตรงได้สูงสุดไม่เกิน 2.5 โวลท์

4.2 ค่าที่อ่านได้และค่าจริง

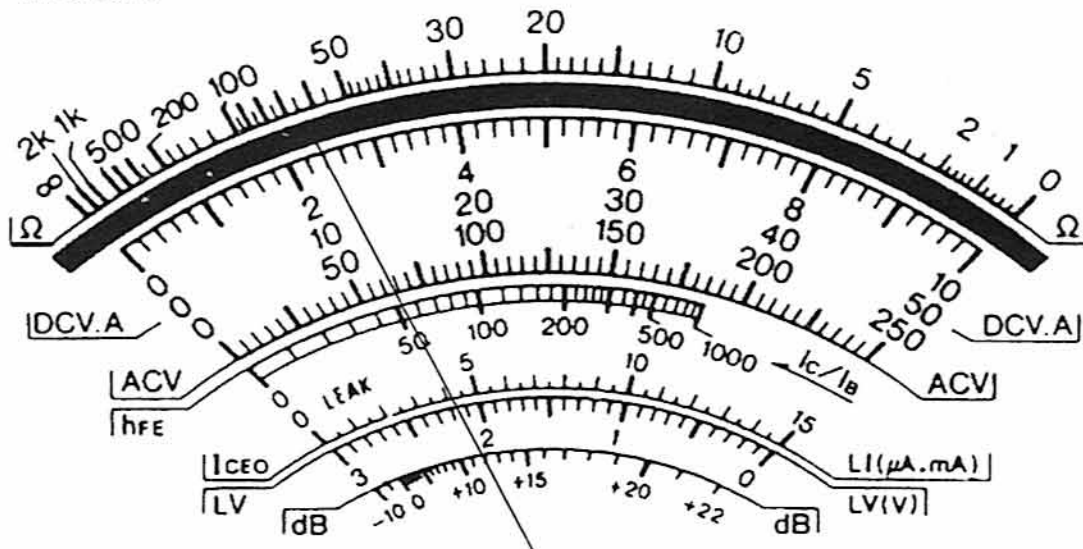
ตำแหน่งของสวิตช์เลือกย่านวัด	อ่านค่าบนแถว	ค่าจริง
1000	0 - 10	ค่าที่อ่านได้ X 100
250	0 - 250	ค่าที่อ่านได้
50	0 - 50	ค่าที่อ่านได้
10	0 - 10	ค่าที่อ่านได้
2.5	0 - 250	ค่าที่อ่านได้ ÷ 100
0.5	0 - 50	ค่าที่อ่านได้ ÷ 100
0.1	0 - 10	ค่าที่อ่านได้ ÷ 100

4.3 การอ่านค่าบนสเกล

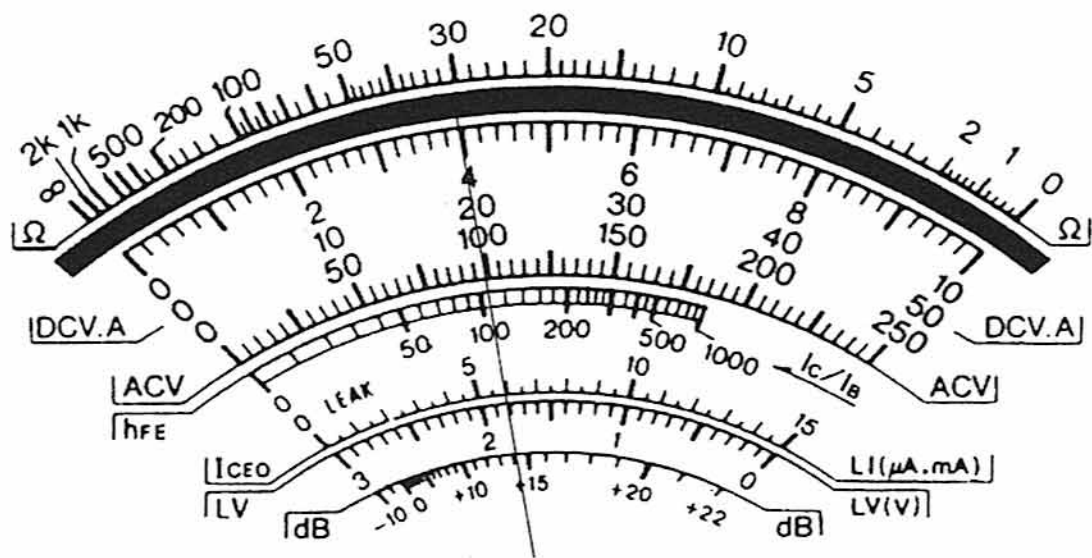
- สวิตช์เลือกย่านวัดอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 10 ให้อ่านค่าเป็นตัวเลขบนแถว 0 - 10
1 บิด เล็กๆ มีค่า = 0.2
- สวิตช์เลือกย่านวัดอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 50 ให้อ่านค่าเป็นตัวเลขบนแถว 0 - 50
1 บิด เล็กๆ มีค่า = 1
- สวิตช์เลือกย่านวัดอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 250 ให้อ่านค่าเป็นตัวเลขบนแถว 0 - 250
1 บิด เล็กๆ มีค่า = 5

ตัวอย่างที่ 1

กำหนดให้ สวิตช์เลือกย่านอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 50
ค่าที่อ่านได้ คือ 12
ค่าจริง = ค่าที่อ่านได้ = 12 โวลท์

ตัวอย่างที่ 2

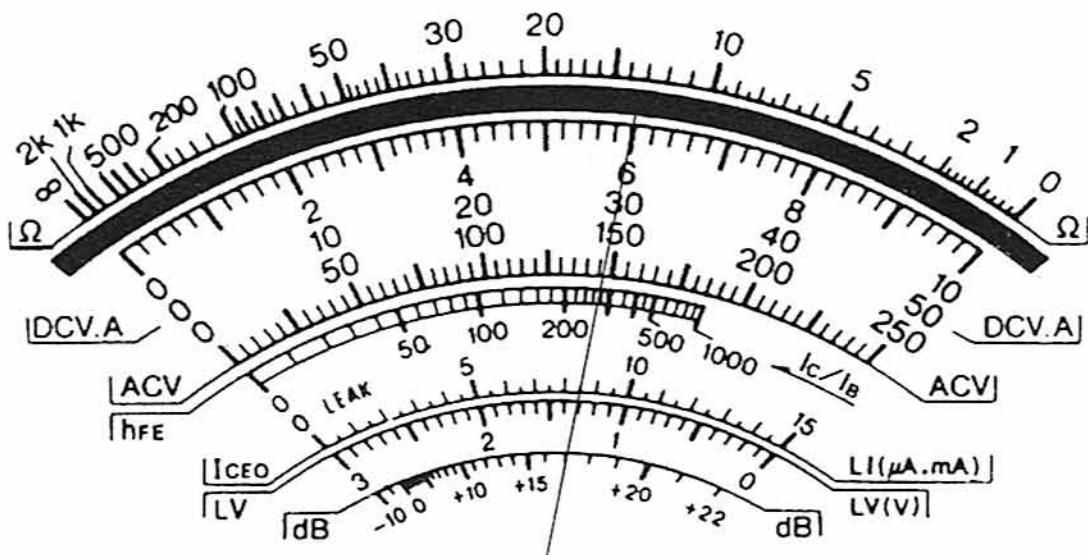
กำหนดให้ สวิตช์เลือกย่านวัดอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 1000

ค่าที่อ่านได้ คือ 4

ค่าจริง = ค่าที่อ่านได้ X 100

$$= 4 \times 100 = 400 \text{ โวลท์}$$

ตัวอย่างที่ 3

กำหนดให้ สวิตช์เลือกย่านวัดอยู่ที่ตำแหน่ง DCV 2.5

ค่าที่อ่านได้ คือ 150

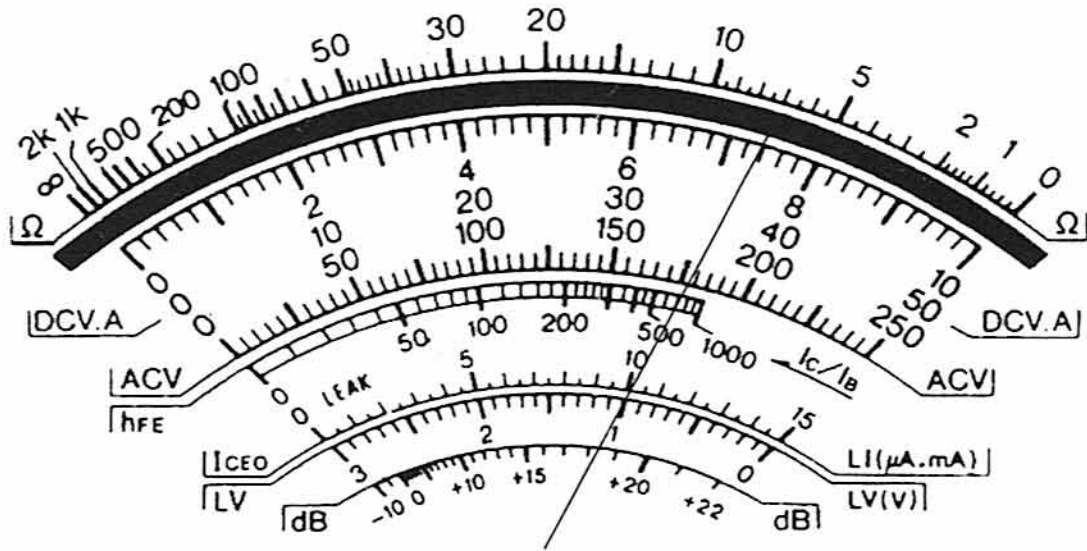
ค่าจริง = ค่าที่อ่านได้ ÷ 100

$$= 150 \div 100 = 1.5 \text{ โวลท์}$$

แบบฝึกหัด

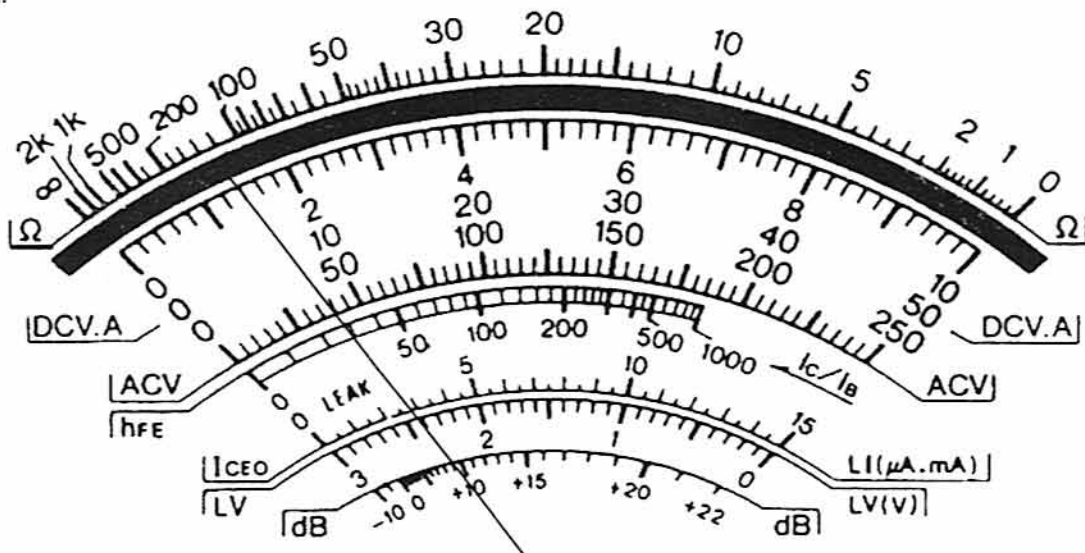
จงเติมตัวเลขลงในตารางให้ถูกต้อง

1.

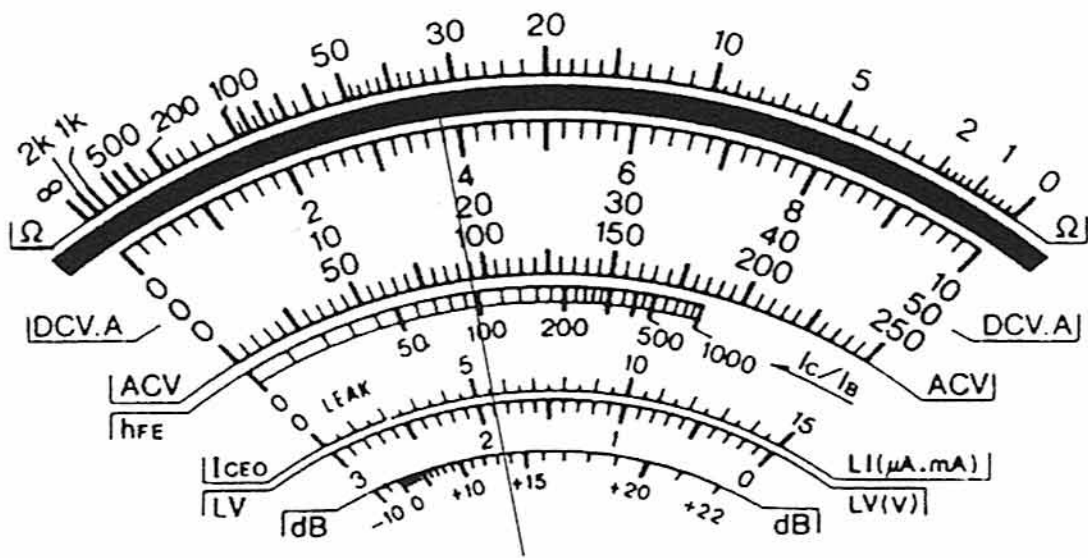
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 10	7.4	7.4 V _{DC}

2.

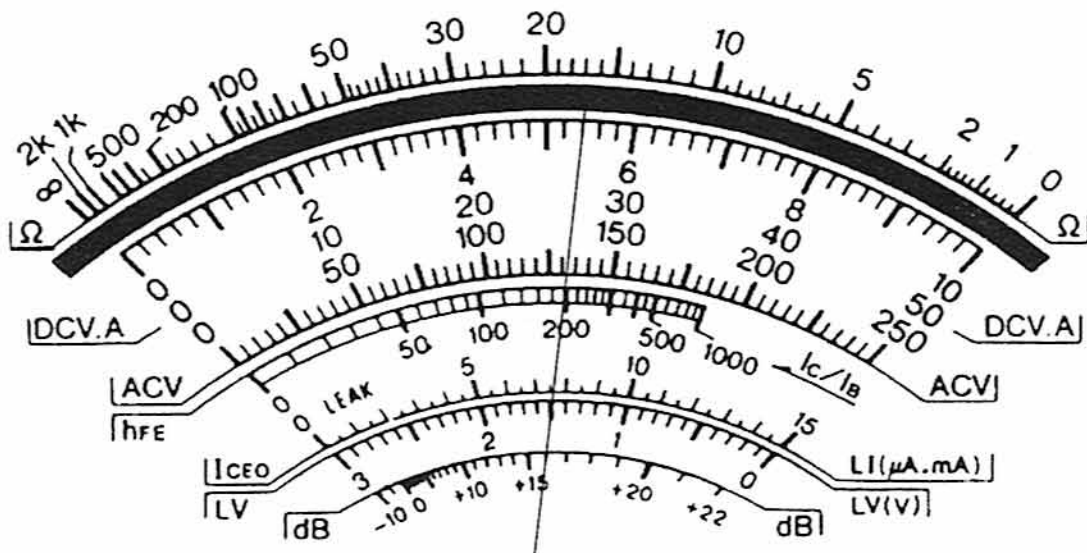
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 50	50	50 V _{DC}

3.

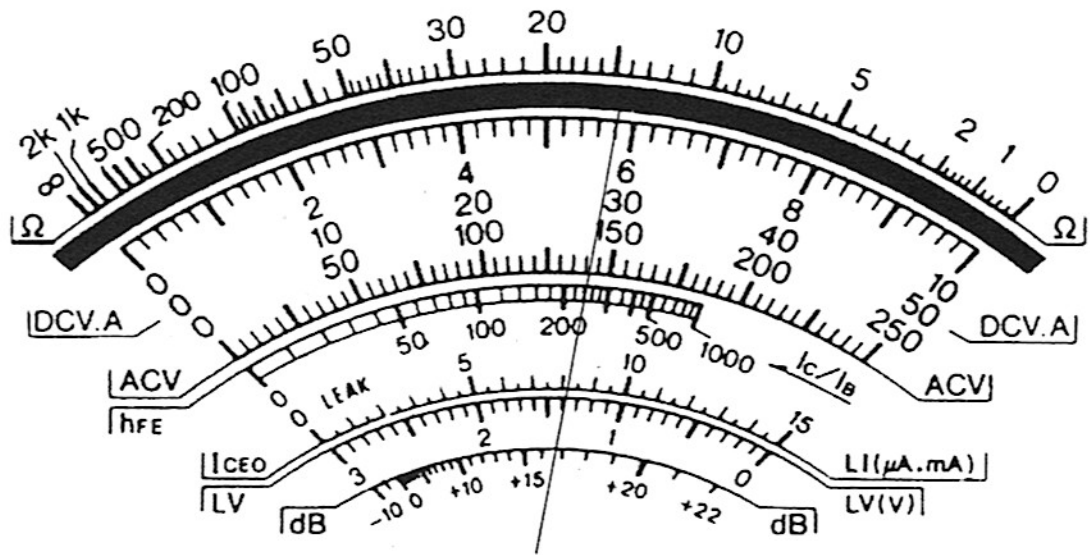
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 50	19	19 VDC

4.

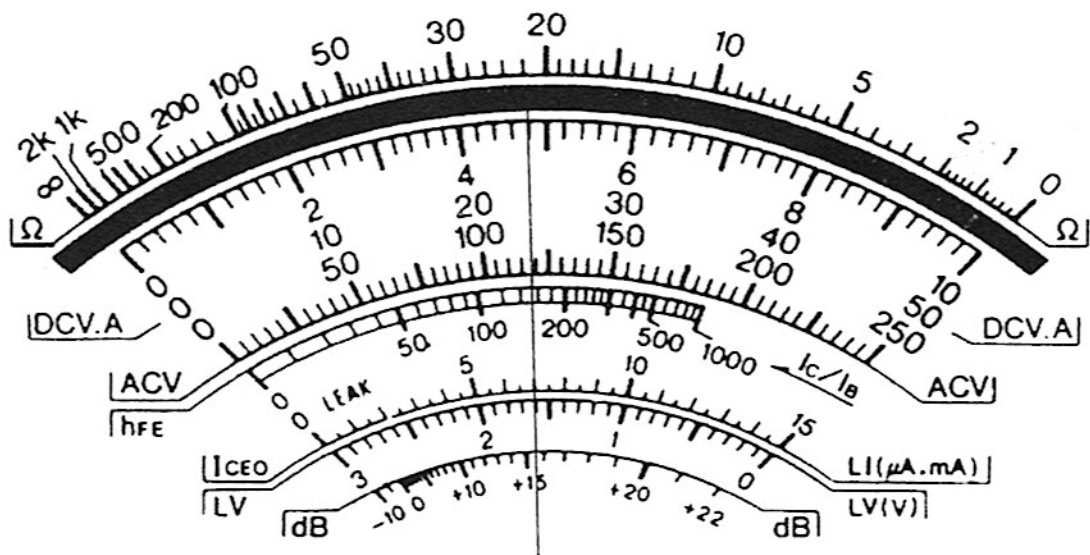
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 2.5	1.3	1.3 VDC

5.

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 10	5.8	5.8 VDC

6.

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
DCV 50	14 14	VDC 14

5. แรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสสลับ

5.1 สวิตช์เลือกย่านวัด

ตัวเลขที่อยู่ในตำแหน่งต่างๆ หมายถึง ค่าแรงเคลื่อนสูงสุดที่มีเตอร์สามารถทนได้ เช่น ตำแหน่ง ACV 10 หมายความว่า ขณะนี้มีเตอร์สามารถวัดแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสสลับได้ไม่เกิน 10 โวลท์

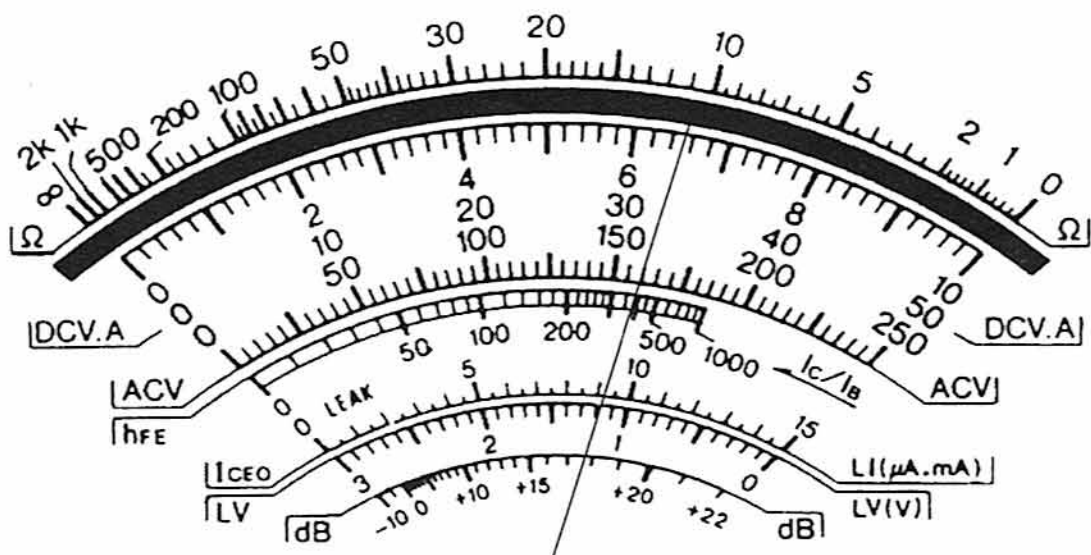
5.2 ค่าที่อ่านได้และค่าจริง

เหมือนแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสตรง (ดูหัวข้อ 4.2)

5.3 การอ่านค่าบนสเกล

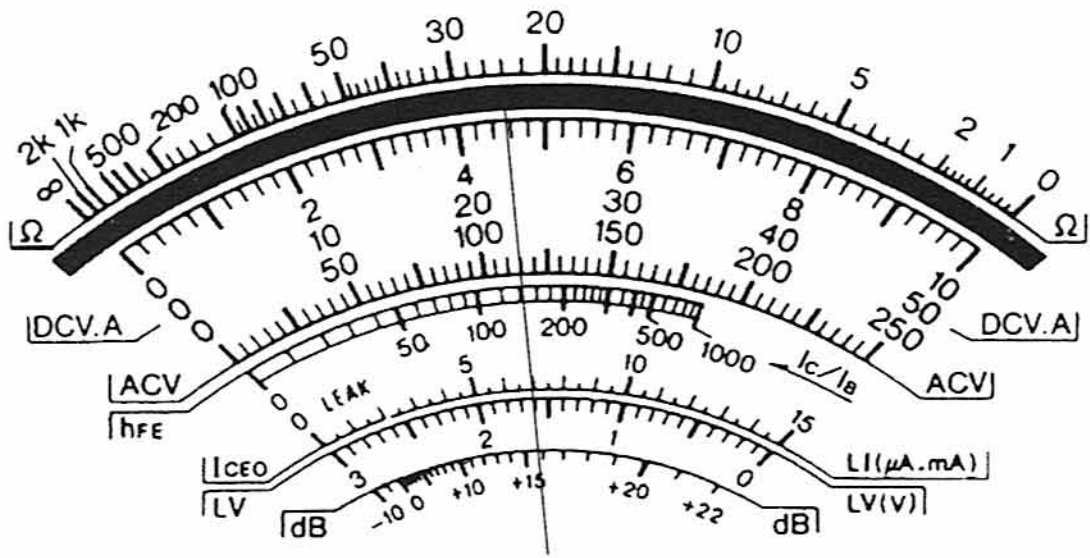
เหมือนแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสตรง (ดูหัวข้อ 4.3) แต่ให้ดูขีดบนสเกลสีแดง

ตัวอย่างที่ 1

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
ACV 10	6.4	6.4 โวลท์

ตัวอย่างที่ 2

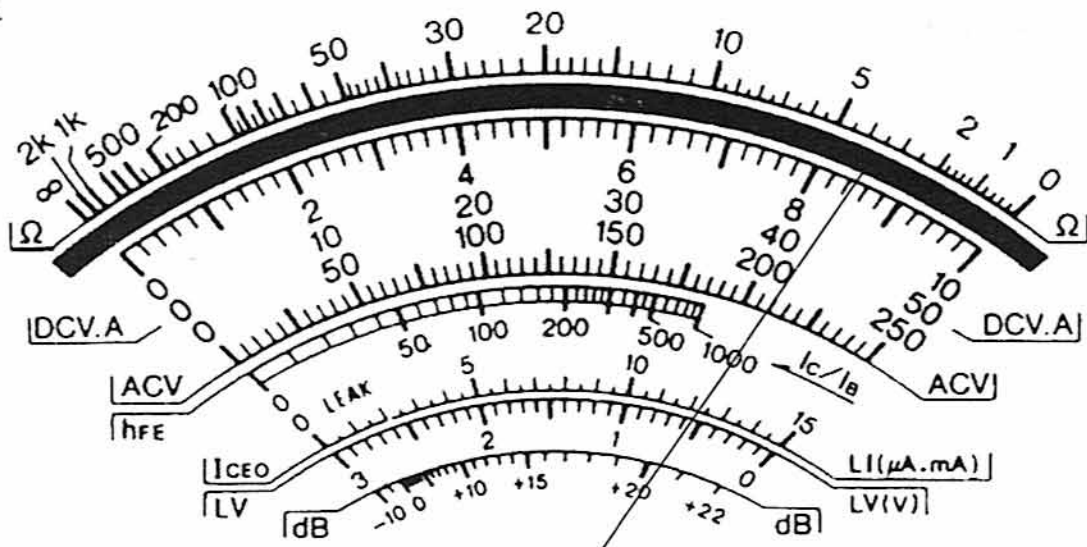

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
ACV 50	23	23 โวลท์

แบบฝึกหัด

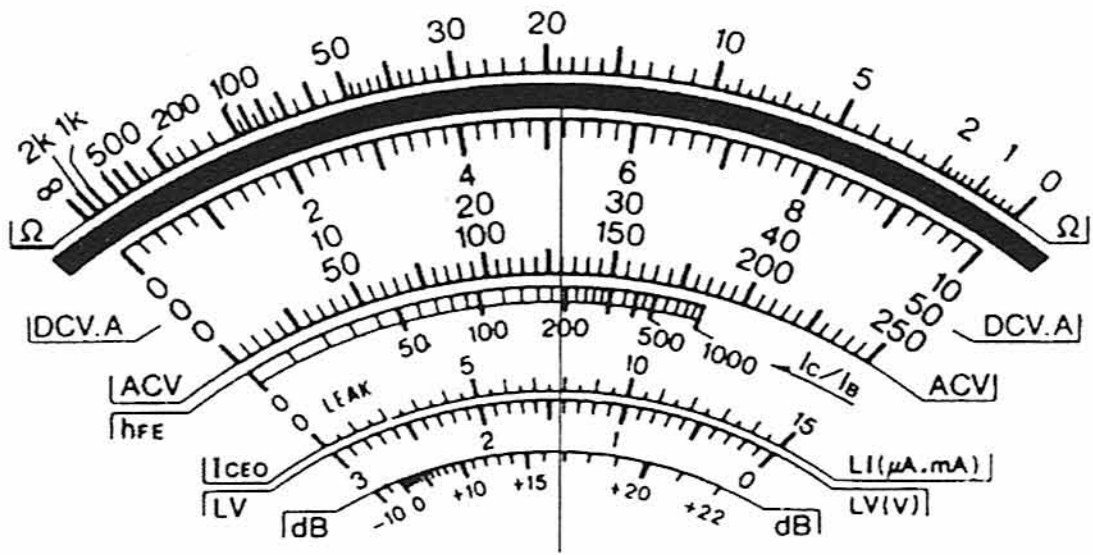
จงเติมตัวเลขลงในตารางให้ถูกต้อง

1.

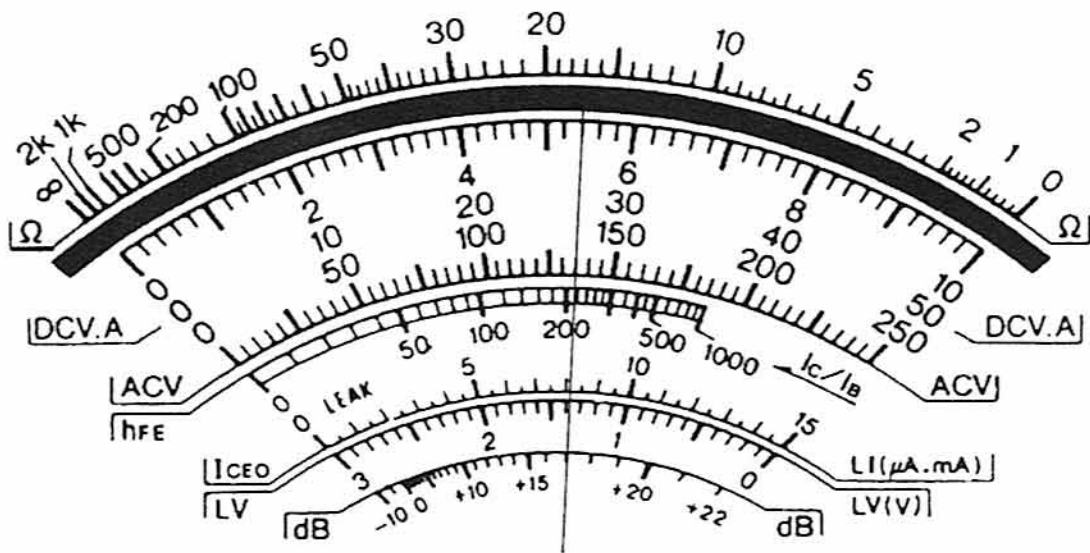
ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
ACV 250	110	110 VAC

2.

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
ACV 50	16	16 V _{AC}

3.

ตำแหน่งสวิตช์เลือกย่านวัด	ค่าที่อ่านได้	ค่าจริง
ACV 10	5.4	5.4 V _{AC}

มอเตอร์ไฟฟ้า (Electrical Motor)

คืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่เปลี่ยนแปลงจากพลังงานไฟฟ้าให้เป็นพลังงานกล มอเตอร์ที่ใช้ในระบบเครื่องทำความเย็นมีอยู่ 2 ชนิด

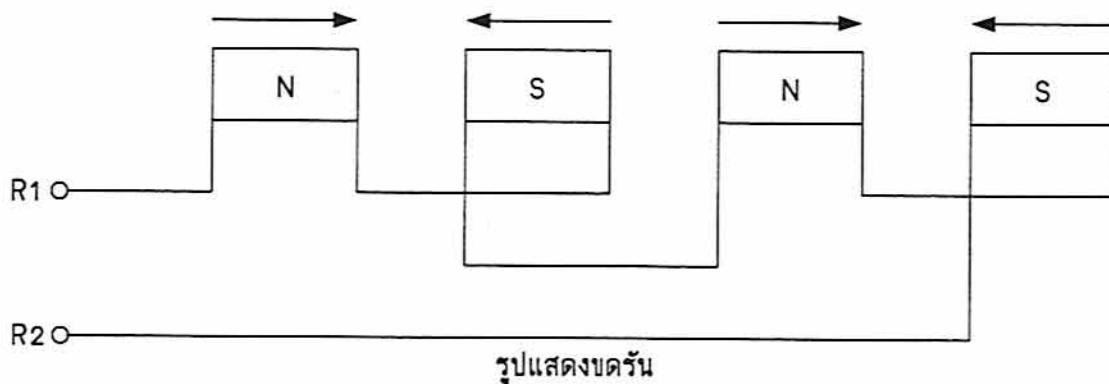
1. มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง (D.C. Motor) ใช้เฉพาะเครื่องปรับอากาศติดรถยนต์
2. มอเตอร์กระแสสลับ (A.C Motor) แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

2.1 มอเตอร์แบบ Single Phase Motor หรือ มอเตอร์ 2 สาย เป็นมอเตอร์ที่นิยมใช้มากในระบบเครื่องทำความเย็น เช่น มอเตอร์เพรสเซอร์ มอเตอร์พัดลมคอยล์ร้อน และมอเตอร์พัดลมคอยล์ร้อน และมอเตอร์พัดลมคอยล์เย็น เป็นแบบมอเตอร์สปีทเฟสมอเตอร์

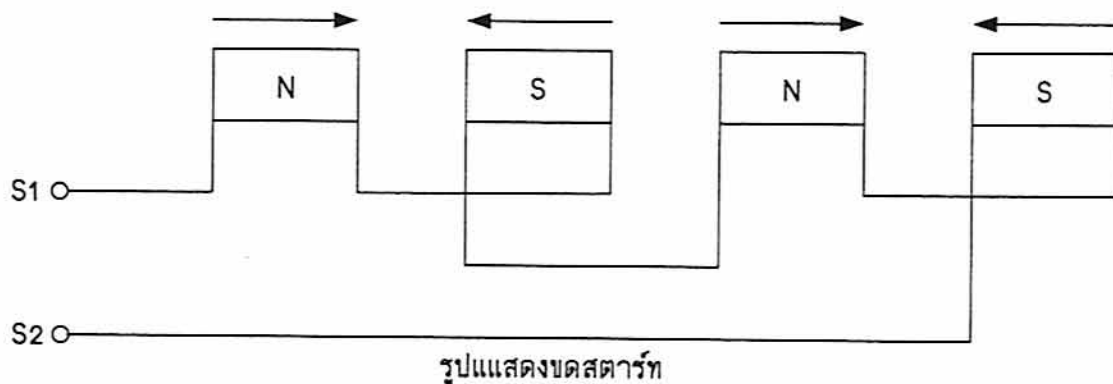
ส่วนประกอบของสปีทเฟสมอเตอร์ (Split Phase Motor)

2.1.1 สเตย์เตอร์ (Stator) คือ ส่วนที่อยู่กับที่เป็นแผ่นเหล็กบางๆซ้อนกันเป็นร่อง หรือ สล็อตสำหรับวางขอลวดจะมีลวดวางอยู่ 2 ชุด คือ

1) ชุดขดรัน (Running Winding) เป็นขดลวดอาน้ำยาพันเป็นขั้วเหล็กในสล็อตเป็น 2 หรือ 4 ขั้วแม่เหล็ก ลักษณะขดลวดจะเส้นใหญ่ ถ้าวัดดูความต้านทานจะวัดค่าได้น้อย (การนับขั้วแม่เหล็กนับเป็นคู่ๆ คือ จะมีขั้ว N . S)

2) ชุดขดสตาร์ท เป็นขดลวดใช้ในการเริ่มสตาร์ทของมอเตอร์จะพันทับไปบนขดรัน ลักษณะขดลวดจะเส้นเล็ก และถ้าวัดดูความต้านทานจะวัดค่าได้มากกว่าขดรัน

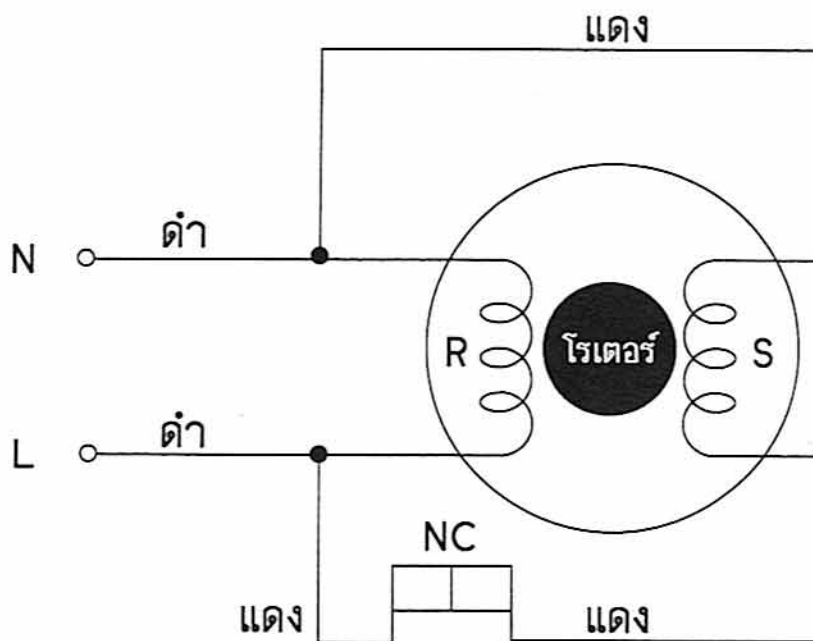

การตรวจเช็คหาขดลวดชุดดรัม และ ชุดขดสตาร์ท (ขั้วสาย)

โดยการใช้มัลติมิเตอร์ R X 1 หรือ R X 1K

การตรวจเช็คหารอยรั่ว หรือ ลงกราวด์

2. โรเตอร์ (Rotor) คือ ส่วนที่หมุนได้ของมอเตอร์ และที่เพลลาของโรเตอร์จะมีส่วนหมุนของสวิตช์แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Centrifugal Switch) ต่ออยู่สำหรับกดให้สวิตช์ที่อยู่กับที่ปิดและเปิด
3. สวิตช์แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง มี 2 ส่วน คือ
 - ส่วนหมุนติดกับโรเตอร์
 - ส่วนที่ติดกับฝาครอบส่วนนี้เป็นคอนแทค (N.C) ต่อสายไฟไปใช้งาน

รูปแสดงวงจรมอเตอร์แบบสปีทเฟส

การทำงาน

เมื่อต่อวงจรตามรูปกระแสไฟจะไหลผ่านขดรัน ทำให้ขดรันครบวงจร และจะเกิดกระแสลัดโรเตอร์ (Lock Rotor Amp) ขึ้นจะมีกระแส LRA มีค่าสูงมาก ขณะเดียวกันขดสตาร์ทจะครบวงจร โดยกระแสไฟไหลผ่านเซ็นติฟูกัลสวิตช์ ทำให้โรเตอร์หมุน (แรงบิดออกตัว หรือ ทอด) เมื่อโรเตอร์หมุนแล้ว กระแสลัดโรเตอร์ (LRA.) จะหมดไป มอเตอร์จะหมุนด้วยการกินกระแสปกติ (Full Load Amp) FLA. ขณะที่โรเตอร์หมุนไปจนกระทั่งได้ความเร็วประมาณ 75% ของความเร็วสูงสุดของมอเตอร์สวิตช์แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลางที่ติดอยู่กับโรเตอร์จะเหวี่ยงออกและจะปล่อยหน้าสัมผัสกดคอนแทคสวิตช์ที่ติดอยู่กับที่ (ที่ฝา) ให้ออก ทำให้วงจรขดสตาร์ทท้อออกจากกัน ขดลวดสตาร์ทจะไม่มีกระแสไหลผ่าน แต่จะมีไหลผ่านเฉพาะขดรันเท่านั้น และมอเตอร์จะกินกระแสปกติ (FLA.)

2.1 มอเตอร์แบบ Three Phase Motor (มอเตอร์ 3 สาย)

เป็นมอเตอร์ที่มีความเร็วคงที่ แต่แรงบิดหมุน เริ่มต้นมาก หรือน้อยแล้วแต่ผู้ผลิต
มอเตอร์ 3 เฟสส่วนมากนำไปใช้กับงานในด้านกำลัง เช่น งานกลึง งานเจาะโลหะ ป้อนขนาดใหญ่ ฯลฯ

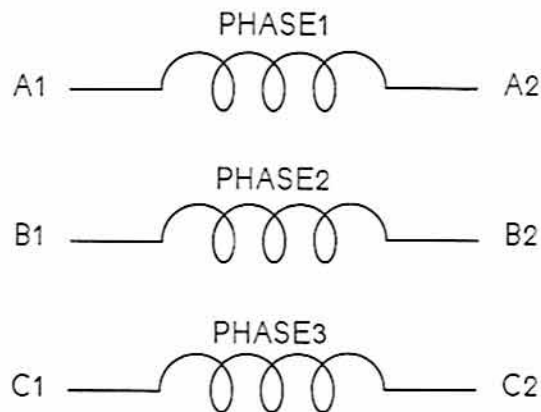
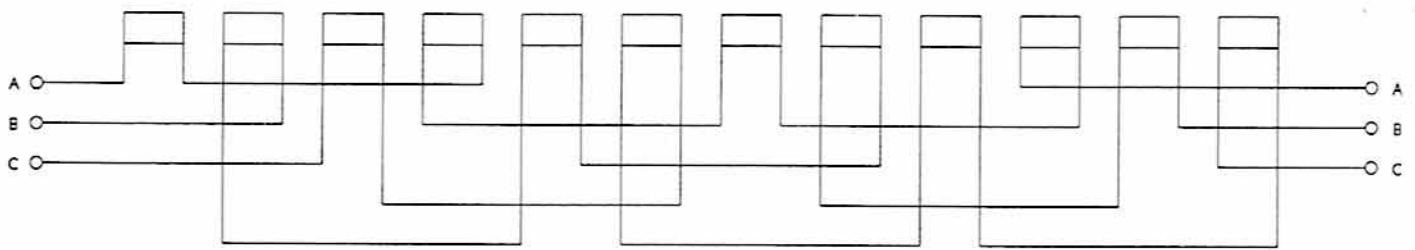
ส่วนประกอบของมอเตอร์ 3 เฟส

- 1 สเตเตอร์ (Stator)
- 2 โรเตอร์ (Rotor)
3. ฝาครอบ (End Ptale) (2 ข้าง)

ส่วนประกอบเหล่านี้จะเหมือนกับสปีทเฟสมอเตอร์ต่างตรงที่ไม่มีเส้นตีฟูกัลสวิตซ์
(สวิตซ์ทำงานโดยอาศัยแรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง)

การต่อมอเตอร์ 3 เฟส ใช้งาน

มอเตอร์ 3 เฟส จะมีขดลวดพันเป็นขั้วแม่เหล็ก 4 ขั้ว แม่เหล็กแต่ละขั้ว แม่เหล็กจะมีขดลวด
พันอยู่ 3 ชุด หรือ 3 เฟส ดังนั้นจึงมีปลายออกมา 6 ปลาย

รูปแสดงขั้วแม่เหล็กที่ใช้ขดลวด 3 ชุด

ความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้า

รั้ว หรือหลังคาที่เป็นโลหะอาจแตะกับสายไฟฟ้าจะมีกระแสไฟฟ้าไหลอยู่โดยที่เราไม่รู้ตัวก็ได้ จึงควรระวังไม่ให้คมของสังกะสีบาด หรือเสียดสีกับสายไฟฟ้า

ห้องน้ำ จะมีความเปียกชื้นอยู่เป็นประจำ ฉะนั้นจึงไม่ควรติดตั้งสวิทซ์และปลั๊กไว้ภายในห้อง และก่อนทำการหลอดไฟในห้องน้ำควรปิดเบรกเกอร์ให้เรียบร้อยก่อน

เสาอากาศวิทยุ หรือโทรทัศน์ควรติดตั้งไว้ให้ห่างจากสายไฟฟ้าในระยะที่เสาอากาศล้มจะไม่ พาดกับสายไฟฟ้า และสายอากาศที่สูง หรืออยู่ที่โดดเดี่ยวควรต่อสายลงดินด้วย

การติดตั้งสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าระดับไว้กับตู้เลี้ยงปลา ถ้าใช้สายและอุปกรณ์ที่ไม่ เหมาะสมหรือติดตั้งไม่ถูกต้อง อาจทำให้เกิดไฟฟ้ารั่วได้ เพราะบริเวณที่เลี้ยงปลามักจะเปียกชื้นอยู่ แล้ว หากจะนำอุปกรณ์ไฟฟ้ามาใช้ต่างๆ เช่น บีมน้ำ บีมลม ควรต่อกรอบโลหะลงดินเสมอ

อย่าให้หลอดไฟฟ้าซึ่งมีความร้อนสูงอยู่ติดกับวัตถุซึ่งเป็นเชื้อเพลิง เช่น มุ้ง ม่าน เสื้อผ้า หรือ กระดาษ

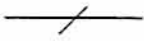
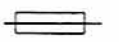
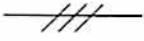
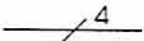

เครื่องมือไฟฟ้าชนิดต่างๆ เช่น สว่าน หินเจียร (ลูกหมู) กบไฟฟ้า ก่อนนำมาใช้จะต้องตรวจสอบ สภาพความพร้อมของสายไฟ และปลั๊กให้ปลอดภัยก่อนเสมอ

ตู้เย็น ตู้แช่ ควรต่อสายดินเช่นกัน (สายดินโดยฝังลึกลงไปในดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

การช่วยเหลือเมื่อถูกไฟฟ้าดูด

ตัดไฟฟ้าออก เช่น ถอดปลั๊ก ยกเบรกเกอร์ ใช้สิ่งของที่เป็นฉนวนไฟฟ้า เช่น ยาง ผ้า เชือก ไม้แห้ง เข็ม หรือจับสายอุปกรณ์ หรือตัวผู้ป่วยออกจากบริเวณที่มีไฟฟ้า หลีกเลี่ยงได้ช่วยเหลือออกมาแล้ว ผู้เคราะห์ร้ายอาจจะระบบหายใจหยุดเต้น ต้องทำการช่วยชีวิตโดยวิธีให้ลมหายใจทางปาก (เป่าปาก) และยังสามารถนำไปใช้กับกรณีคนจมน้ำหมดสติจากการสูดดมแก๊ส หรือควั่นได้ (ต้องผ่านการอบรมก่อน)

สัญลักษณ์ไฟฟ้า

	ไฟฟ้ากระแสสลับ	WP	Weatherproof
	ไฟฟ้ากระแสตรง		แผงสวิทช์
	ต่อลงดิน		แผงย่อยแสงสว่าง
	โวลท์มิเตอร์		ถอดไฟฟ้า
	แอมป์มิเตอร์		กระดิ่งไฟฟ้า
	คอนเดนเซอร์		กระดิ่งไฟฟ้า
	แบตเตอรี่		หลอดฟลูออเรสเซนต์
A/C	เครื่องปรับอากาศ		ใส่หลอด
	พิวส์เส้น		จำนวนสาย 1 เส้น
	พิวส์ทั่วไป		จำนวนสาย 3 เส้น
S	สวิทช์ธรรมดา		จำนวนสาย 4 เส้น
S ₂	สวิทช์ 2 ทาง		จุดต่อ
S ₃	สวิทช์ 3 ทาง	S _D	สวิทช์ประตูอัตโนมัติ
	ปลั๊ก	S _K	สวิทช์กุญแจ
	ปลั๊กมีกราวด์		จุดข้ามสาย
	ปลั๊กชนิดทนอากาศ		

บทที่ 2

อุปกรณ์ที่ใช้ในวงจรไฟฟ้าแอร์บ้าน

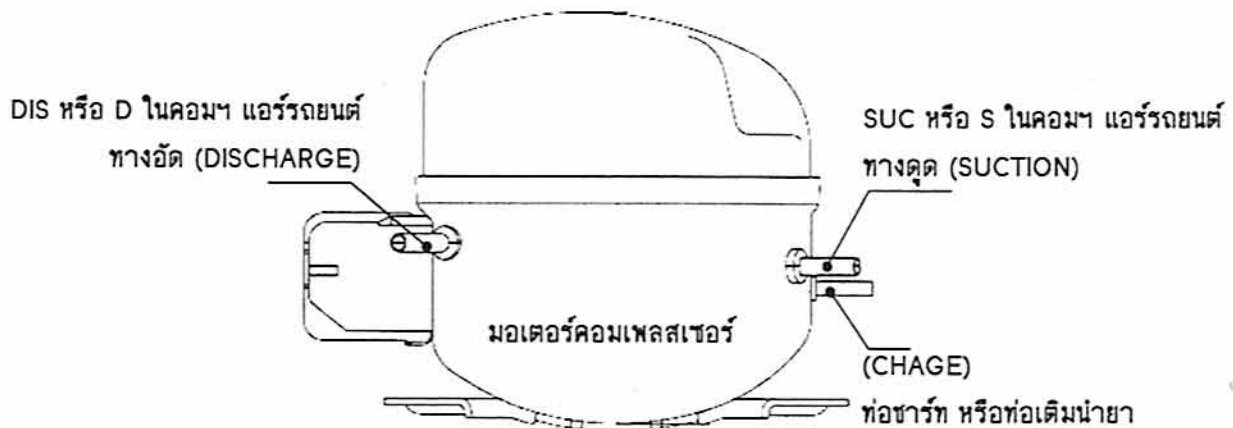
1. มอเตอร์คอมเพรสเซอร์

ทำหน้าที่ดูดน้ำยาที่เป็นแก๊สที่แรงดันต่ำ(Pressure)และอัดให้มีแรงดันสูงเป็นมอเตอร์สปีดเฟสแบ่งออกได้ 2 ชนิด

1. แบบปิดเชื่อมมิดชิด หรือเรียกว่า แบบเฮอร์เมติก (Hermetic Compressor)
2. แบบเซมิเฮอร์เมติก (Semi hermetic) น๊อตยึดเพื่อถอดซ่อมได้

ส่วนประกอบของมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ แบบเฮอร์เมติก

โดยมีท่อไหลออกมา 3 ทาง คือ ทางดูด ทางอัด และท่อเติมน้ำยา และอีกด้านหนึ่งจะมีขั้วหลัก(Terminal) ที่จะต่อสายไฟจากภายนอกเข้าไปในมอเตอร์ 3 ขั้วหลัก คือ ขั้วขดลวดสตาร์ท (S) ขั้วขดลวดรัน (R) และขั้วคอมมอน (C)

คอมเพรสเซอร์ที่ใช้กันแบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1. คอมเพรสเซอร์แบบลูกสูบ
2. คอมเพรสเซอร์แบบโรตารี
3. คอมเพรสเซอร์แบบเซนติฟูกัล (แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง)
4. คอมเพรสเซอร์แบบสกอ

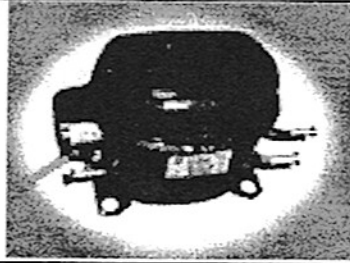
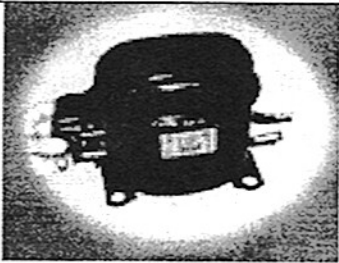
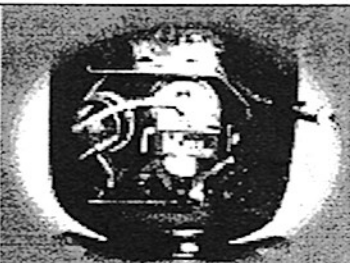

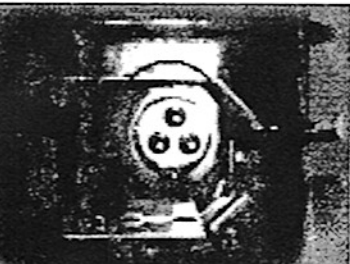
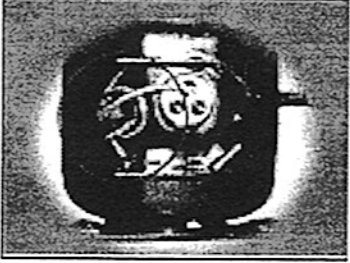
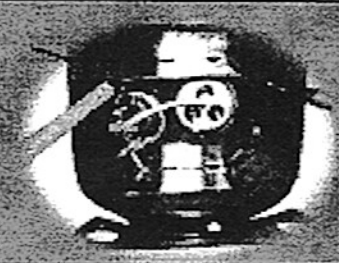
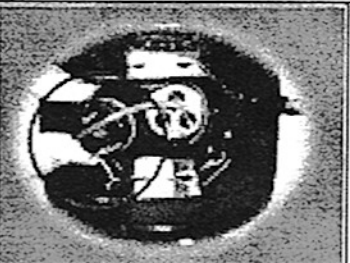
ชนิดที่ 1, 2 และ 4 นิยมใช้ในแอร์ตู้เย็น ชนิดที่ 3 ใช้กับแอร์ขนาดใหญ่

วิธีการวัดหาลูกขั้วหลักของมอเตอร์คอมเพรสเซอร์

โดยปกติเมื่อนำ Comp. มาจะสังเกตเห็นว่ามีหลักโผล่ออกมา 3 หลักวิธีหาว่าหลักใดคือ S , R หรือ C โดยการใช้นิเตอร์วัดตั้งค่าไว้ที่ RX1 ดังนี้

1. สมมุติขึ้นมา 3 หลัก
2. หลักซ้ายมือเป็นเลข 1
3. หลักกึ่งบนสุดเป็นเลข 2
4. หลักขวามือเป็นเลข 3

เริ่มจากหาจุด C ก่อน โดยการหาความต้านทานของแต่ละหลัก หรือขั้ว โดยใช้คุณสมบัติของขดลวด S และขดลวด R โดยตั้งมิเตอร์ไปที่ RX1

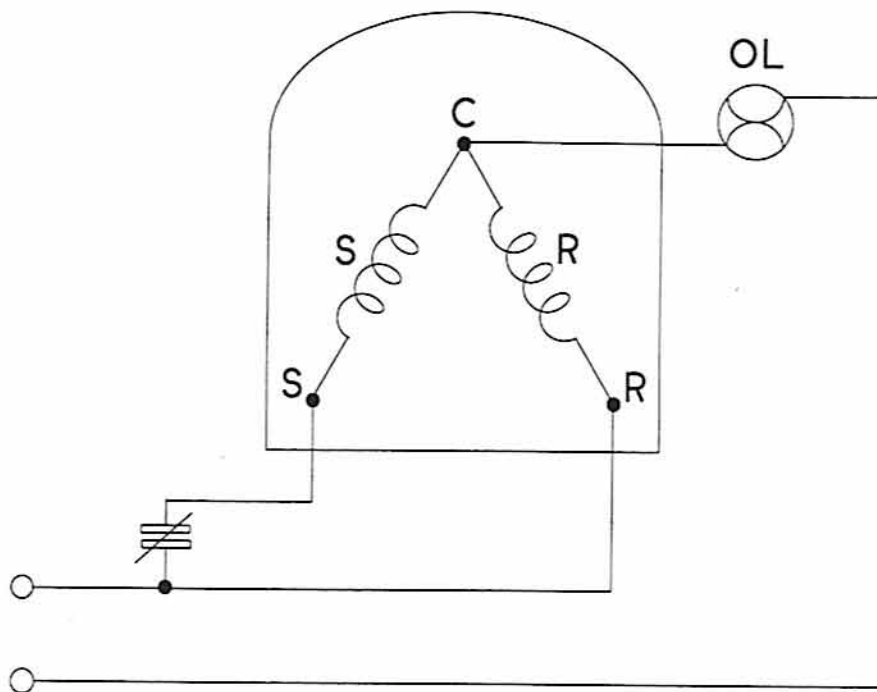
		
1. ใช้ไขควงขันจุด สกรูออกจากมอเตอร์คอมเพรสเซอร์	2. ถอดฝาครอบออกจากตัวมอเตอร์คอมเพรสเซอร์	3. ถอดฝาครอบออกแล้วจะเห็นรีเลย์กับโอเวอร์โหลด
		
4. ถอดรีเลย์ออกโดยใช้นิ้วมืองัดตัวรีเลย์ ออกจากขั้วคอมเพรสเซอร์	5. ทำการถอดโอเวอร์โหลด	6. ใช้ไขควงค่อยๆ ถอดที่ยึด โอเวอร์โหลดออกจากล๊อค
		
7. ดึงโอเวอร์โหลดออก	8. ดึงสายที่ต่อขั้วโอเวอร์โหลดออก	9. จะเห็นขั้วของโอเวอร์โหลดที่จะวัด

<p>10. วัดที่ขั้ว 2 กับขั้ว 3</p>	<p>อ่านค่าความต้านทานจากมัลติมิเตอร์ได้ 15 โอห์ม</p>
<p>11. วัดที่ขั้ว 1 กับขั้ว 3</p>	<p>อ่านค่าความต้านทานจากมัลติมิเตอร์ได้ 20 โอห์ม</p>
<p>12. วัดที่ขั้ว 1 กับขั้ว 2</p>	<p>อ่านค่าความต้านทานจากมัลติมิเตอร์ได้ 5 โอห์ม</p> <p>วัดระหว่างขั้ว 1-2 = 15 โอห์ม วัดระหว่างขั้ว 1-3 = 20 โอห์ม วัดระหว่างขั้ว 2-3 = 5 โอห์ม</p> <p>ขั้ว S-C จะมีค่าความต้านทานมากกว่า R-C</p> <p>สรุป ขาที่ 1 คือ ขั้ว S ขาที่ 2 คือ ขั้ว C ขาที่ 3 คือ ขั้ว R</p> <p style="text-align: right;"><i>for</i> 10 01/1/25</p>

ในการวัดหาคะปาซิเตอร์คอมเพรสเซอร์ เพื่อให้ทราบขั้วที่แน่นอนและตรวจสอบได้ว่าขั้วนั้นถูกต้องและไม่ชำรุด โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวผลออกมาต้องเป็นไปตามหลักการวัดตามที่ได้ศึกษาปฏิบัติมา หากผิดจากเงื่อนไขนี้แสดงว่าความต้าน ขดลวดคอมเพรสเซอร์มีปัญหา

ส่วนประกอบภายในมอเตอร์คอมเพรสเซอร์

คือ อุปกรณ์เครื่องเย็นที่รวมมอเตอร์และคอมเพรสเซอร์เข้าไว้ในตัวเดียวกันจะเป็นมอเตอร์แบบสปีทเฟด โดยมีขดรีน และ ขดสตาร์ท จะมี 2 ขั้วแม่เหล็กเพื่อให้มีจำนวนรอบสูง ประมาณ 2900 R P M. (Reuolution Per Minlute) และเมื่อพันออกมา 2 ชุด จะมี 4 ปลายขั้วสาย แต่เวลาต่อออกมาใช้งานจะเหลือ 3 ปลายขั้วสาย โดยต่อปลายขั้วหนึ่งของชุด Start และ Run เข้าด้วยกัน เรียกว่าจุด Common (C)

การต่อวงจรมอเตอร์คอมเพรสเซอร์

2. เซอร์กิตเบรกเกอร์ Circuit Brecker (CB)

ใช้ในการตัดต่อวงจรไฟฟ้าเมื่อมีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านวงจรมากเกินไปจะมีแบบ 1 เฟส และ 3 เฟส

การเลือกใช้เบรกเกอร์ ปกติขนาดของเบรกเกอร์จะมีให้เห็นตั้งแต่ 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50 A (1 เฟส) และ 15, 30, 40, 50, 60, 100, 120, 125, 150, 200, 225.....(3 เฟส) เป็นต้น (แจกตารางการใช้ CB)

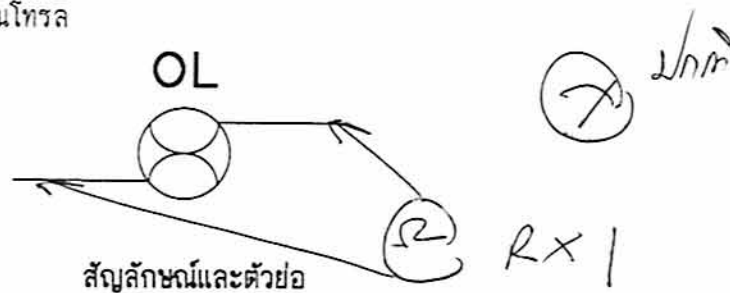
อาการเสียและการตรวจเช็ค ตัวคั่นโยกจะอยู่ในตำแหน่ง OFF หรือโยกไป - มา ได้โดยไม่มีแรงต้านหรือเกิดอาการ Trip (ทิป) ตรวจเช็คโดยตั้งมิเตอร์ RX1 วัดดู

3. OVERLOAD (OL)

เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าทำหน้าที่คล้ายสวิตช์ เพื่อจะตัดและต่อกระแสไฟฟ้าของมอเตอร์ หรือกรณีมอเตอร์ร้อนเกินปกติและกระแสไหลผ่านมอเตอร์มากผิดปกติ OL ที่ใช้ในเครื่องทำความเย็น มีอยู่ 2 ชนิด

- 3.1 ตัวโอเวอร์โหลดภายใน
- 3.2 ตัวโอเวอร์โหลดภายนอก

3.1 ตัวโอเวอร์โหลดภายใน ประกอบด้วยแผ่นโลหะ (Birmetal Element) และเทอร์มิสตาตที่คอนแทค (Thermostat Contrat) ซึ่งจะฝังไว้ในขดลวดของมอเตอร์ (ขนาดเล็กแบบเฟสเดียว) จะต่ออันดับกับขั้วคอมม่อน (C) ของมอเตอร์ แต่ถ้าเป็น M ขนาดใหญ่ (3 เฟส) จะต่ออันดับกับวงจรคอนโทรล

3.2 โอเวอร์โหลดภายนอก ประกอบด้วยแผ่นโลหะ 2 แผ่นติดกัน (Bimetal) และลวดความร้อน (Heater) ซึ่งแผ่นโลหะทั้ง 2 แผ่นนี้จะต่ออันดับกับลวดความร้อน การต่อใช้งานจะต่อแบบอันดับกับขั้วคอมม่อน (C) ของขดลวดมอเตอร์เฟสเซอร์ใช้กับมอเตอร์คอม ๓ ขนาดเล็ก

ตัวควบคุมอุณหภูมิ (Temperature Control)

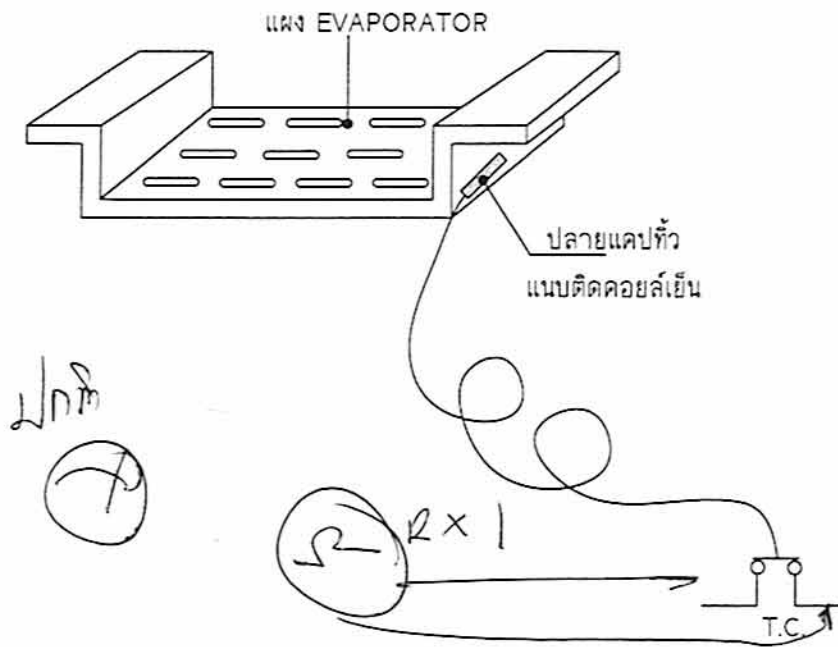
ตัวควบคุมอุณหภูมิ หรือเรียกว่า เทอร์มิสตาต (Thermostor) หรือ T.C. ในระบบเครื่องเย็นเทอร์มิสตาตมีบทบาทมากในการควบคุมความเย็น เพื่อที่จะให้ห้องเย็น หรือตู้เย็นมีความเย็นมากน้อย (อุณหภูมิ สูง - ต่ำ) เพียงใด ปกติ T.C. จะต่ออันดับกับมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ ถ้าต้องการให้ตู้เย็นหรือห้องเย็นมาก ก็ตั้ง T.C. โดยการหมุนตามเข็มนาฬิกาให้มาก จะทำให้ระยะเวลาที่คอมเพรสเซอร์จะเดินนานขึ้น

ปกติ T.C. จะเป็นแบบ Close on rise คือ ถ้าหากกระแสเป่าหรือ แคปทิวมีอุณหภูมิสูง (ตู้เย็นไม่เย็น) เฟสเซอร์ของน้ำยาในแคปทิวจะสูง ทำให้เบลโลยัดออก และคอนแทคของ T.C. จะติดกัน (—|—) แต่ถ้าปลายแคปทิวหรือกระแสเป่าเย็น เบลโลจะหดและคอนแทคจะจากออก

การติดตั้ง T.C.

โดยการนำปลายแคปทิวไปวางแนบกับคอยล์เย็น เพื่อให้ปลายแคปทิวสัมผัสกับอุณหภูมิ แล้วนำยาที่บรรจุในแคปทิว จะได้มีเพรสเชอร์เพิ่มขึ้น หรือลดลงสำหรับไปควบคุมคอนเทคของ T.C. อีกครั้งหนึ่ง

ปัญหาถ้าไม่นำปลายของแคปทิวไปวางแนบกับคอยล์เย็น คือจะทำให้ T.C. ตัดข้างลงไปทำให้คอมเพรสเซอร์ทำงานนานเกินไป และจะเกิดปัญหามีน้ำแข็งจับที่คอยล์เย็น

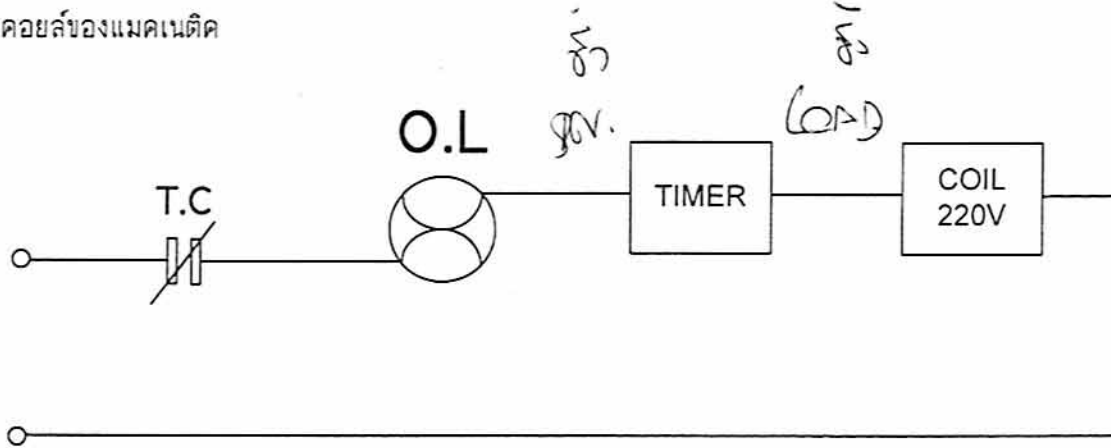
การติดตั้ง Captube ของ T.C.

การตรวจเช็ค ใช้มัลติมิเตอร์ตั้งย่าน RX1 ใช้ปลายทั้ง 2 ข้างแตะที่ขั้วถ้าดี ปกติเข็มจะขึ้น

5. ตัวหน่วงเวลา (TIMER)

เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้สำหรับป้องกัน Comp. ทำงานหลังจากเกิดปัญหาไฟฟ้าดับ หรือ ก่อน Compทำงาน ปกติจะหน่วงเวลาประมาณ 3 นาที

การต่อใช้งาน จะต่ออันดับกับสายที่มีไฟที่จะต่อเข้ากับขั้ว Common (C) ของ Comp หรือเข้าคอยล์ของแมกเนติก

หมายเหตุ ตัวหน่วงเวลาจะใช้ร่วมกับแมกเนติกเสมอ

6. ตัวควบคุมแรงดัน (Pressure Control) P.C.

เป็นตัวควบคุมแรงดันของน้ำยาให้อยู่ในภาวะปกติเพราะถ้าหากทำงานผิดพลาดจะทำให้ระบบการทำงานของเครื่องเย็นเป็นอันตรายแก่คอมเพรสเซอร์ได้ฉะนั้นในระบบการทำงานของเครื่องเย็นจะมีตัวควบคุมแรงดันทั้งด้าน Low P.C. และ HV P.C.

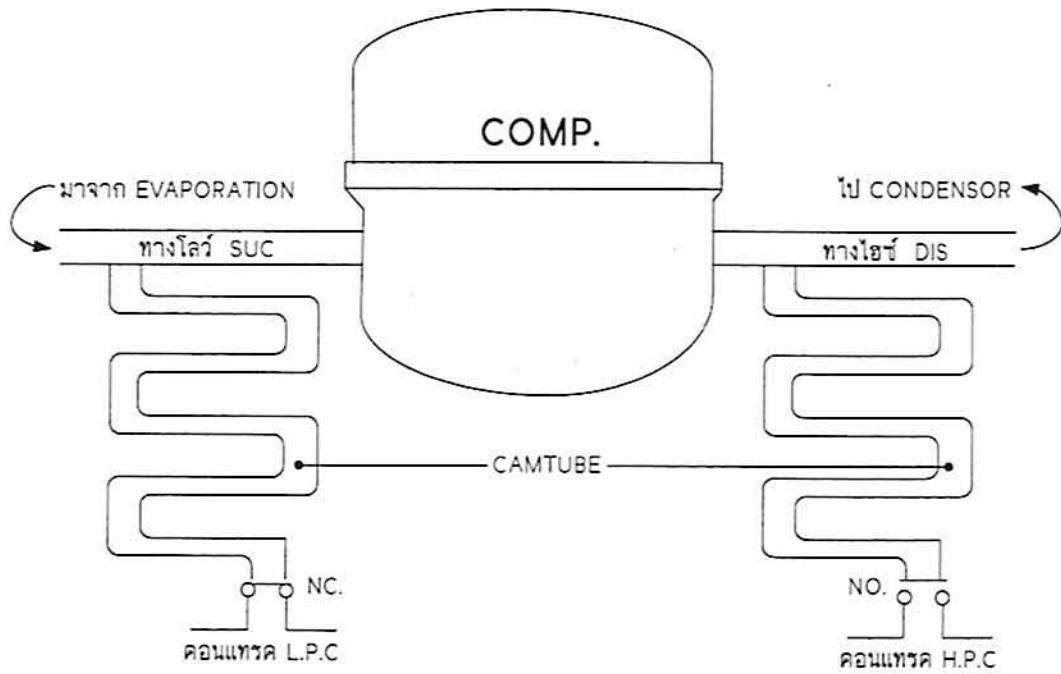
ด้าน โลเพรสเซอร์ (Low Pressure Control) L.P.C.

เริ่มตั้งแต่ควบคุมแรงดันของน้ำทางด้านดูด (Suction Line) ซึ่งเป็นด้านที่มีเพรสเซอร์และอุณหภูมิต่ำจะมีคอนแทคแบบปิด (NC.)

ด้านไฮเพรสเซอร์ (High Pressure Control) H.P.C

เริ่มตั้งแต่ควบคุมความแรงดันของน้ำยาทางอัด (Discharge Line) ซึ่งเป็นด้านที่เพรสเซอร์และอุณหภูมิสูงจะมีคอนแทคแบบเปิด (NO.)

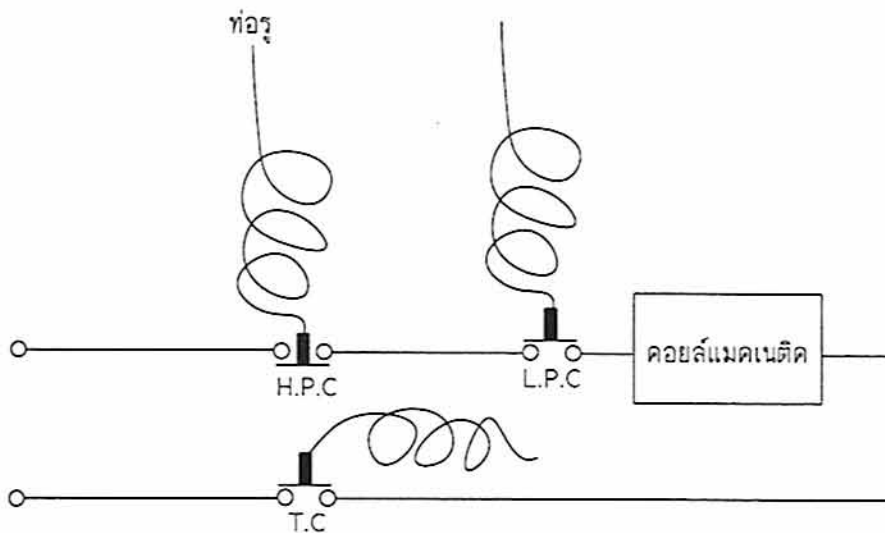
การตรวจเช็ค ใช้มัลติมิเตอร์ตั้งย่าน RX1 ใช้ปลายสายทั้ง 2 ข้างแตะที่ขั้วถ้าดี ปกติเข็มจะขึ้น

การต่อ L.P.C. และ H.P.C.เข้ากับวงจรเครื่องเย็นและวงจรไฟฟ้า

ดวลเพรสเชอร์คอนโทรล (Dual Pressure Control) คือตัวควบคุมแรงดันรวม L.P.C. และ H.P.C. เข้าไว้ในตัวเดียวกัน

ลักษณะการต่อคอนแทคของ L.P.C. และ H.P.C. จะต่ออันดับกันอยู่ และจะมีข้อต่อสายออกมา 2 ปลายเป็นที่นั้นเพื่อต่อเข้าคอยล์รีเลย์ ดังรูป

รูปแสดงวงจรไฟฟ้าและวงจรมายาที่มี H.P.C. ,L.P.C. และ T.C ต่อรวมกันอยู่

เครื่องเย็นทำงานปรับเกจ ทาง LOW จะอยู่ระหว่าง 68 - 75 psig
 ทาง HIGT จะอยู่ระหว่าง 270 psig

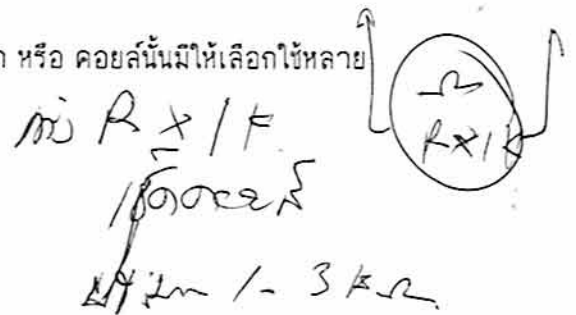
อาการเสียในระบบเมื่อเพรสเซอร์คอนโทรลตัดวงจร

ด้าน L.P.C	ด้าน H.P.C
-น้ำยาน้อยเกินไป (ต่ำกว่า 68 PSLG)	-น้ำยามากเกินไป
-คอยล์เย็นสกปรก	-คอยล์ร้อนสกปรก
-เกิดการตันความชื้นในระบบ	-เกิดการตันความชื้นในระบบ
-พัดลมคอยล์เย็นไม่หมุนทำให้มีน้ำแข็งจับที่แผง EVAP มาก	-พัดลมคอยล์ร้อนไม่หมุน
-เกิดการตันขึ้นในตัวคอยล์ควบคุมน้ำยา	-เกิดการตันขึ้นในตัวคอยล์ควบคุมน้ำยา

7. แมกเนติกคอนแทรกเตอร์ (ขนาดใช้กับแอร์. ควบคุมบีมน้ำ. มอเตอร์ 3 ϕ)

จะมีตั้งแต่ 2 คอนแทคขึ้นไปสามารถใช้กับมอเตอร์แบบ 1 เฟส และ 3 เฟส ในระบบเครื่องทำความเย็นจะใช้สำหรับควบคุมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และมอเตอร์พัดลม (คอยล์ร้อน) ลักษณะหน้าคอนแทคจะเป็นแบบ NO. บางชนิดสร้างให้มีคอนแทคมากกว่า 3 คอนแทค คือ คอนแทคที่ 4 หรือ 5 เป็นคอนแทคช่วยเรียกว่า Auxeiliary

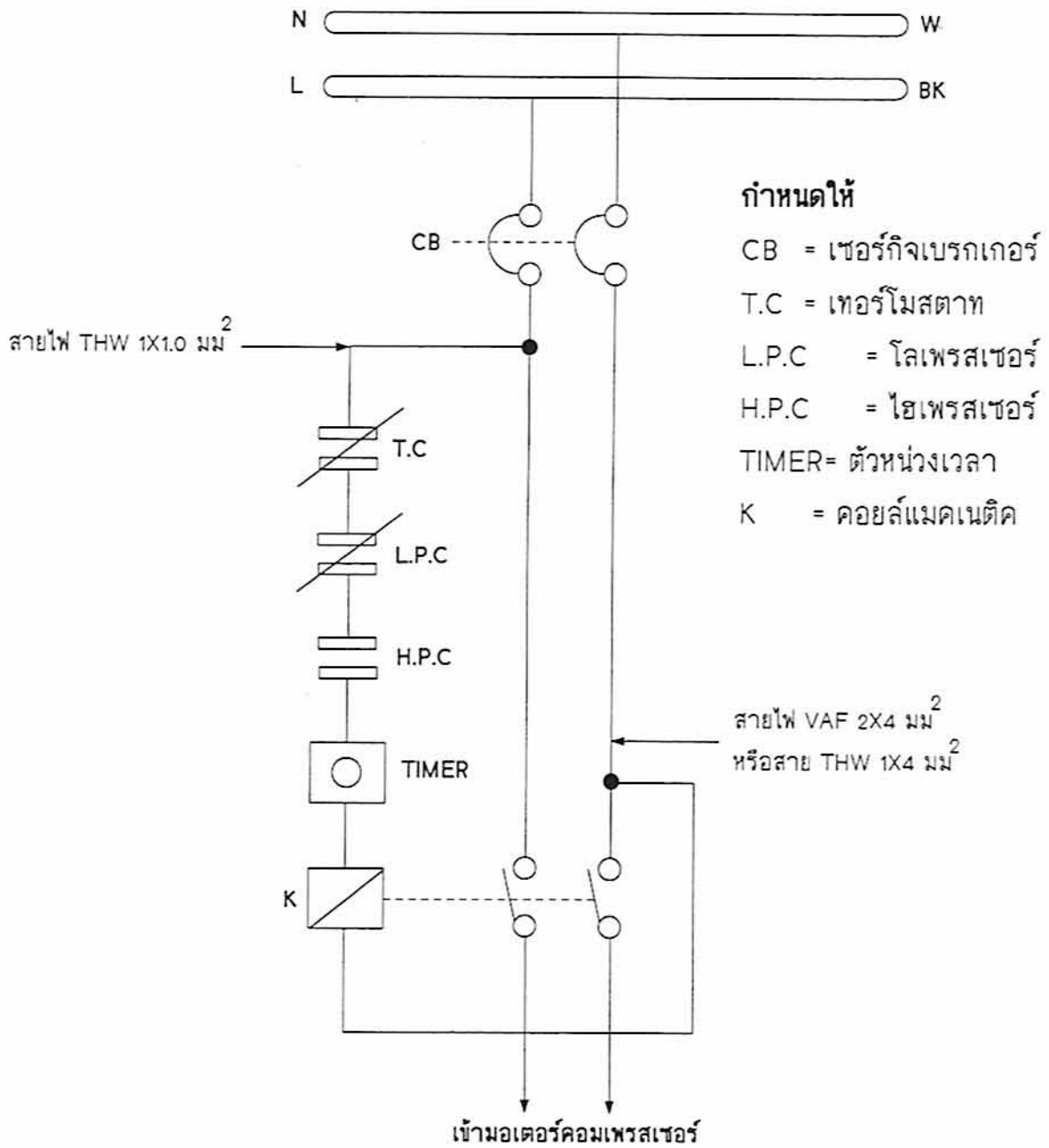
Contact ทำงานโดยอาศัยอำนาจแม่เหล็กจากขดลวดแมกเนติก หรือ คอยล์นั้นมิให้เลือกใช้หลายชนิด เช่น 24V 110V . 220V

การต่อวงจรแมกเนติก หรือวงจรรีเลย์ มี 2 วงจร คือ

1. วงจรคอนโทรล หรือวงจรควบคุม (CONTROL)
 2. วงจรโหลด หรือวงจรกำลัง (POWER)
1. **วงจรคอนโทรล** เป็นวงจรที่ใช้ควบคุมของคอยล์แมกเนติกให้ครบวงจรหรือตัดออกจากวงจร ซึ่งอาจจะมีสวิตช์ของ T.C. เพรสเซอร์ O.L. แล้วต่อเข้ากับสายเมน
2. **วงจรโหลด** (หรือวงจรกำลัง) เป็นวงจรที่ต่อโดยตรงจากสายเมน (L . L2. L3) เข้ามอเตอร์และโหมดยื่นๆโดยตรง

การต่อใช้งาน และการตรวจเช็ค ใช้มัลติมิเตอร์

วงจรควบคุม (CONTROL) และวงจรกำลัง (POWER)

การตรวจเช็คหาขั้วสายและหาขั้วสาย การลงกราวด์กับโครง
ใช้มัลติมิเตอร์ตั้ง RX1 หรือ RX1K (อย่าลืมซีโรโอห์ม)

8. รีเลย์ (Relay)

ประโยชน์ใช้สำหรับลดกระแสที่ต่อไปยังโหลด จะมีคอนแทค 1 หรือ 2 คอนแทค ส่วนมาก รีเลย์จะมีคอนแทคทั้ง N.O. หรือ N.C.

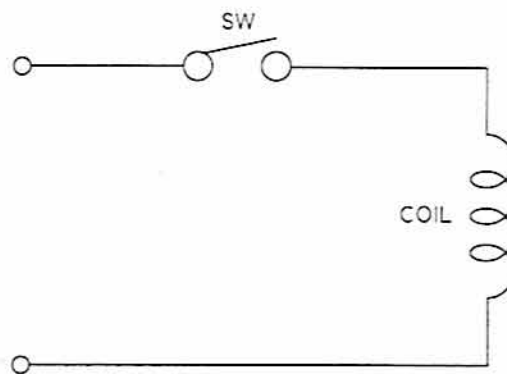
N.O แบบปกติเปิด Narmally Open

N.C แบบปกติปิด Narmally Close

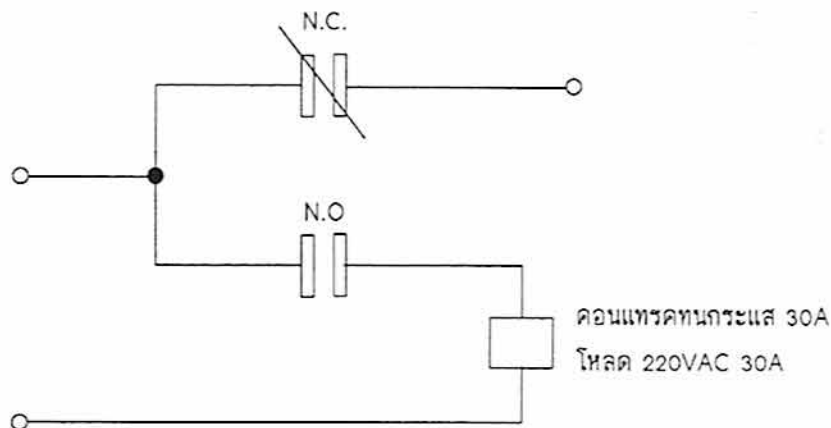
การทำงานของรีเลย์ เมื่อคอยล์รีเลย์ต่อครบวงจรคอนแทกรีเลย์ในตัวที่เคยปิดอยู่ (N.C) จะเปิด ออกและคอนแทคตัวที่เปิดอยู่ (N.O) จะปิด

การต่อรีเลย์ใช้งาน มี 2 วงจร คือ

1. วงจรคอนโทรล (Control Circuit) หรือเรียกว่าวงจรควบคุมเป็นวงจรของการต่อคอยล์รีเลย์ และจะมีสวิตช์ต่อเข้าวงจรนี้

2. วงจรโหลด (Load Circuit) หรือเรียกว่าวงจรถูกำลัง (Power) เป็นวงจรที่กินกระแสสูง (ตามแต่ขนาดของโหลด) โดยต่ออันดับกับคอนแทคของรีเลย์

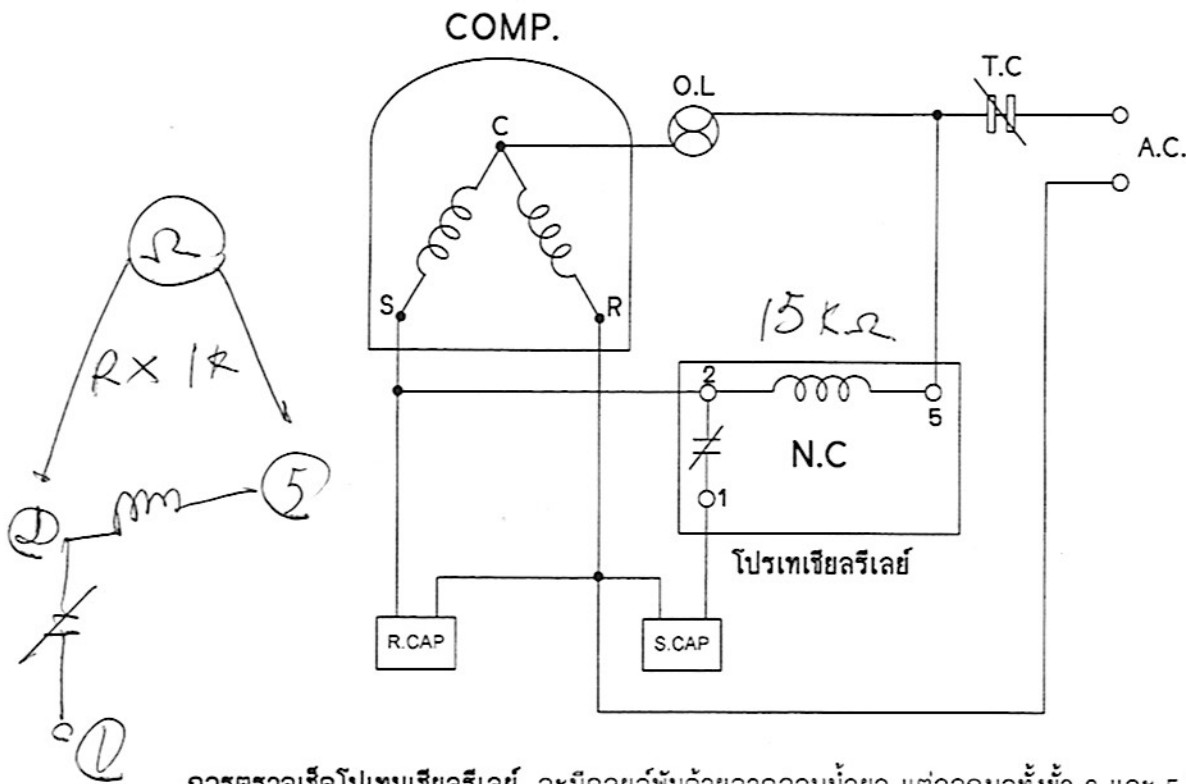
การตรวจเช็คหาคอยรีเลย์และหน้าคอนแทค

ใช้มัลติมิเตอร์ตั้ง RX1

รีเลย์ที่ใช้ในแอร์และตู้เย็น มีหลายชนิดที่นิยมใช้ในเครื่องปรับอากาศ และตู้เย็น มีดังนี้

1. ใช้กับเครื่องแอร์ เรียกว่า โปเทนเชียลรีเลย์ หรือ บางครั้งเรียกว่า โวลท์เตจรีเลย์ (Voltage relay) พันด้วยลวดอาบนํ้ายาเส้นเล็กบนแกนเหล็กจะมีคอนแทกที่ปกติจะปิดอยู่ (N.C) ปกติจะใช้ COMP. ขนาด 1 H.P. ขึ้นไป

การใช้งาน ปกติจะใช้ต่อเมื่อวงจรของมอเตอร์เป็นแบบ S.cap ซึ่งจะต้องมี S.cap ต่ออันดับกับขด S ของคอนแทกของโปเทนเชียลรีเลย์จะได้ตัดวงจรของ S.cap และขด S ออก เมื่อ COMP. หมุนเรียบร้อยแล้ว

การตรวจเช็คโปเทนเชียลรีเลย์ จะมีคอยล์พันด้วยลวดอาบนํ้ายา แต่ออกมาทั้งขั้ว 2 และ 5 ให้ใช้โอห์มมิเตอร์วัดดู 2-5 ถ้ามิเตอร์ขึ้นแสดงว่าไม่ขาดและ ใช้โอห์มมิเตอร์วัดดู 1-2 ซึ่งเป็นคอนแทก (N.C) เข็มมิเตอร์ต้องขึ้น

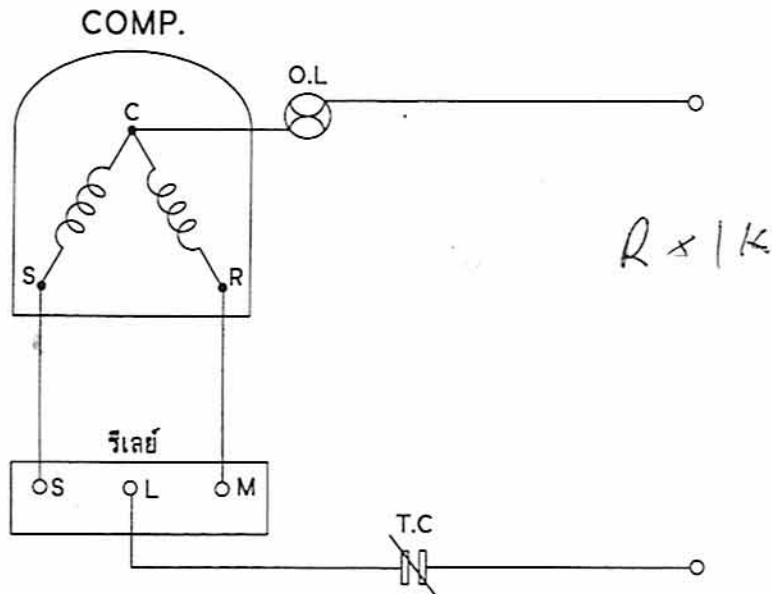
2. ใช้กับตู้เย็นและตู้แช่ เหมาะสำหรับใช้กับ COMP. แบบเซอร์เมติก ขนาดตั้งแต่ $\frac{1}{10}$ - $\frac{1}{12}$ H.P ออกแบบไว้สำหรับมอเตอร์เทคัมเซ (TECUMSEH) ของอเมริกาเพราะ COMP. เทคัมเซ จะมีขั้ว S อยู่ทางซ้ายมือ ขั้ว C อยู่ด้านบน และ ขั้ว R อยู่ขวามือสุด ซึ่งเมื่อเสียบรีเลย์ชนิดนี้จะเสียบเข้าพอดี เรียกว่า เคอร์เร็นรีเลย์ (Current relay) เคอร์เร็นรีเลย์ กรณีเมื่อต่อวงจรดังรูปข้างล่างแล้ว มอเตอร์คอมเพรสเซอร์ไม่เดิน คือกินกระแสสูง (L.R.A) และต่อไปตัว OL จะตัด สาเหตุมี 2 อย่าง คือ ถ้าคอมเพรสเซอร์ไม่เสียบก็รีเลย์เสีย แต่หลักเสียจะเหมือนกันและขั้วของรีเลย์จะเป็นขั้ว L, M และ S โดยที่ L ต่อเข้ากับตัวควบคุมอุณหภูมิ (T.C) และต่อเข้ากับเมนเส้นหนึ่ง

M ต่อเข้ากับขดรีน (R) ของ COMP.

S ต่อเข้าขดสตาร์ท (S) ของ COMP.

ส่วนเมนอีกเส้นหนึ่งจะต่อเข้าตัวโอเวอร์โหนด (O.L) ที่วางไว้ที่ตัว COMP. และต่อเข้าจุด C ของ COMP.

การตรวจเช็คเคอร์เร็นรีเลย์ (Current relay) โดยใช้มัลติมิเตอร์วัด (ให้คว่ากลับทิศทางรีเลย์ ตรงกันข้าม) ปกติหน้าคอนแทคเป็นแบบ NO.

แคปสตาร์ทมอเตอร์ (CAPACITOR START MOTOR) CAP.S

เมื่อต่อวงจรไฟ AC เข้า CAP.S แล้ว CAP.S จะมีประจุไฟ AC ไว้ (CHARGE) พร้อมที่จะจ่ายให้กับโหนดเพิ่มอำนาจแม่เหล็ก ทำให้ขดลวดสตาร์ทมีแรงเริ่มหมุนสูงกว่าสปีดเฟสมอเตอร์ทั่วไป เมื่อมอเตอร์หมุนแล้ว รีเลย์ หรือ เซ็นติฟูกัลสวิตช์ จะตัดวงจรขดสตาร์ทออกไม่มีกระแสไฟผ่าน CAP.S และขดสตาร์ท

หน่วยของ CAP.S เป็นหน่วยความจุเป็นฟาราด (FARAD) หรือ F แต่สำหรับ CAP.S เป็น MICROFARAD (μ F)

ค่าของ CAP.S จะมีค่าสูงกว่า CAP.R

การต่อไปใช้งาน จะต่ออันดับกับขดลวดสตาร์ทของมอเตอร์ COMP. เพราะ CAP.S ทำให้มีแรงเริ่ม สตาร์ทดีขึ้น ส่วนมากจะใช้ในมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ของตู้แช่ และ แอร์ ขนาด 2000 BTU ขึ้นไป

การตรวจเช็ค CAP.S โดยใช้มัลติมิเตอร์ ตั้งย่าน RX1 K